

[Alvilda Larsen.]

med rette kunne stille det spørgsmål — og det vil jeg bede udvalget overveje — om det ikke havde været rimeligt, at f. eks. seminarielærerne og øvelesskolernes lærere var repræsenteret i dette seminarieråd. De findes jo overhovedet ikke repræsenteret. Når man hævder, at praktikken og pædagogikken nu sættes i centrum af uddannelsen, synes jeg, man med rette må hævde, at seminarierådets sammensætning bør indrettes derefter. Jeg kan imidlertid udtale, at vi fra mit partis side ikke vil stille noget ændringsforslag. Jeg kan anbefale, at man stemmer for de af ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Med hensyn til mindretallets ændringsforslag, hvorved man vil berøve småbørnslærerinderne ret til at undervise i købstadskolen, skal jeg sige, at vi også finder udformningen af § 5 utilfredsstillende. Vi har sympati for småbørnslærerinderne. Vi mener i og for sig, at de udmærket kan gøre fyldest i købstadskolen. De kan gøre det så meget mere, som det jo er en kendt sag, at der i dag som vikarer og på anden måde meget ofte i købstadskolerne i småbørnsklasserne anvendes undervisningskræfter, som ikke har den fornødne pædagogiske uddannelse. På denne baggrund er det rimeligt at sige, at småbørnslærerinderne kunne gøre langt bedre fyldest. På den anden side er vi også i stand til at se, at der er noget berettiget i lærernes frygt for den adgang, der ved § 5 åbnes for småbørnslærerinder til at undervise i købstadskolen, når det ikke sker på de samme lønbetainger og der heller ikke stilles de samme uddannelseskrav. Lærerne har ret til at være angst for, at det er en bagdør, der her åbnes for adgang til folkeskolen for lærerkræfter, som ikke har den samme uddannelse og ikke er placeret lønmæssigt på samme måde som de øvrige lærere. Der er efter vor mening en fare for, at småbørnslærerinderne kommer til at danne en slags ny lukket kontoristklasse, og det mener vi ikke er hensigtsmæssigt. Derfor kan jeg på mit partis vegne anbefale medlemmerne at stemme for det ændringsforslag, der er stillet af mindretallet.

Søren Olesen: Mit parti kan tiltræde de ændringsforslag, der er stillet af ministeren

og tiltrådt af udvalget, men vi kan ikke stemme for det ændringsforslag, som er stillet af et mindretal angående småbørnslærerinderne. I øjeblikket er det jo således, at når en skole går over fra at være en landsbyordnet skole til at være en købstadordnet skole, følger de småbørnslærerinder med, som eventuelt er ansat, og man har ikke noget sted fundet anledning til at beklage dette. Derfor mener jeg også, det er naturligt, at man giver de ansættende myndigheder i købstædernes skoler ret til at skønne over, hvorvidt de vil anvende småbørnslærerinder eller ikke. Man skulle egentlig synes, at netop i de købstadordnede skoler kan forholdene ligge bedre for småbørnslærerinder, idet man dér har klassedeling helt fra begyndelsen, således at netop eleverne i de yngste klasser er på samme alderstrin, medens man i landsbyskolen ikke har så stor en klassedeling og det let kan gå sådan, at småbørnslærerinderne kommer til at påtage sig undervisning også af de større børn.

Ved første behandling rejste jeg spørgsmålet om den erklæring fra seminariet, som omtales i § 12, og særlig udtrykket „egnethed for lærergerningen“. Der er ikke gennem de stillede ændringsforslag ændret noget ved dette udtryk, men jeg vil gøre opmærksom på, at når man har en egnethedsprøve ved optagelsesprøven, og man igen i anden klasse efter to års forløb har en bedømmelse af, hvorvidt eleven må anses for at være egnet til lærergerningen, vil jeg stadig fastholde det udtryk, som jeg brugte ved første behandling, at så må denne erklæring til slut komme til at gå ud på, at vedkommende er velegnet for lærergerningen, hvis der da ikke i mellemtiden er sket forandringer med vedkommende — det kunne jo tænkes. Jeg går imidlertid ud fra, at der af ministeriet vil blive udsendt visse retningslinier for disse erklæringer, for det kan jo ikke nægtes, at seminarierne her har fået noget større beføjelser, end de har haft hidtil. Hidtil har det været sådan, at der har været beskikkede censorer, og vedkommende elev har fået sit eksamensbevis, hvori der har stået et vidnesbyrd om, hvilken mængde kundskaber og hvilken dygtighed iøvrigt eleven har været i besiddelse af. Men nu falder eksamen bort i visse fag, og seminarieret får så til gengæld den beføjelse at ud-